

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 174. Et confestim mane consilium facientes Summi Sacerdotes cum Senioribus, & Scribis, & vniuerso concilio. v. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

corde negavi Creatorem frequentius dum creaturas eius ipsomet dilexi ardentius, & necdum fluunt in me lachrymæ, etsi petra cordis mei multoties percutiatur: Iesu labentem me respice, & videndo corrige, vt foras exeam, & solitudinem quæram, malum consortium deseram, naturæ exuam corruptionem, antiquas relinquam consuetudines, & desiteam noctes & dies peccata mea: sed heu mihi! infelix anima in tantis peccatis, quid primum plorabo? quid primum plangam? Cecidi grauiter, corruui miserabiliter: quod bene viuerem vltro promisi, quod sum pollicitus raro seruauui, sæpe ad peccatum meum redij, nunquam perfectè mores mutauui. Ego multis causa malorum fui, propter me multorum proposita bona euacuata sunt. Quid faciam cum venerit tremendi formido iudicij? Quid respondebo? flete me cælum & terra. luge me omnis creatura, plorate me omnia elementa, orate pro me ad Dominum viri sancti, obsecrate pro me plebs omnis sanctorum: si forte recipiat me Deus, si forte deleat peccatum meum, si forte præster mihi misericordiam.

CAP. XV.

§. 174. *Et confestim mane consilium facientes Summi Sacerdotes cum Senioribus, & Scribis, & vniuerso concilio. v. 1.*

Et confestim, hoc est, cum festinatione, & sine mora accurrerunt mane ad consilium malignum Sacerdotes Summi, cum Senioribus & Scribis, vt Iesum quem dolo tenebant, iterum iudicarent, iudicatum traderent Pontio Pilato Præsidi, vt ab illo occideretur sine nouo processu a lioue examine quam suo, & suis testimonijs. vnde sicut tota nocte ministri vigilabant apud Iesum vt etiam omni momento varijs & nouis semper molestijs, vexationibus, ignominijs, illusionibus verbo & facto grauarent, ne quietem vllam ei concederent: ita Magistri insomnem duxere illam noctem, vt quidam putant, malitiose studentes, quibus argumentis etiam sub specie veri possent innocentem Iesum condemnare, ei detrahere apud Præsidem, vt fidem ipsorum dictis simpliciter adhiberet, atque eum sine vltiore inquisitione iustitiæ vti reum crucifigeret, & ita fecerunt.

O Congregatio iniqua, ò peruersum concilium, quod sua acta reuideri recusat, dicens, contra omnia quæ ratio recta remonstrat, hoc solum: hoc satis discussum est à viris sapientibus &c. O inuidia, quo non detrudis homines? Christus Deus, ipse profitendo, veritatem tantopore testimonijs scripturæ & miraculis probatam, quæritur ad mortem qui author est vitæ & solus sine peccato, & quidem confestim, mane ante lucem à Pontificibus, Senioribus, Scribis, doctis & indoctis, vt destruant veritatem, quid mi-

rum

rum si non manserint in luce fidei, veritatis scripturarum, & Scientiarum Dei, quorum veloces pedes ad effundendum sanguinem. In concilium eorum non veniat anima mea.

§. 175. Vincientes Iesum. v. 1.

Vel per se, quod est absurdissimum, vel per carnifices, & ministros, arctius quidem quam antea circa collum, catena & manus funibus, & corpus cordis, & sic ad iter versus Pilati pratorium omnia parantur. Nihil hic dubito quin maiorem Christo intulerint dolorem alligando, quam opuserat ad vincitum in potestate tenendum, nam odium graue hoc eis suggererat. Erat igitur & ignominiosa & dolorosa ista alligatio, ignominia, quia ingenuum & liberum vinciri teste Cicerone 7. in Verrem Act. turpe est, & scelus vincire ciuem Romanum; quanto magis Christum Dei filium, qui ante quinque dies triumphator descenderat in Hierusalem, acclamantibus pueris; *O sanna in excelsis, benedictus, qui venit in nomine Domini*, nunc vinciri, eorum corpus, manus, collum vti virum iniquum, & reum mortis.

O Deus Deorum quantum tuis derogatum fuit libertati & potentia tua, sed omnia propter electos. Ego te vincitum contemplan, mihi Iesu, rubore suffundor & dolore, suboro, quia video quod nimis libere vagati sint primi nostri parentes & nos, nimisque licenter per illiotta sententia, tuos euagari permiserimus: tuque ideo Domina vinculis constringeris, funes peccatorum nostrorum complexi sint te. Huc nimirum traximus nos, te funiculis vanitatis & quasi vinculum plaustrum tibi peccatum nostrum. Veruntamen consolamini, consolamini peccatores filij Adæ & Eua, gementes sub onere catenarum, & tu quoque captiua filia Sion: Quia mons gratia, mons oliueti vicinus est, *Præcipitabit iam, iam, Dominus iste vincit in monte isto faciem vinculi colligati super omnes populos. & telam quam ordiuit est super omnes nationes. Vincula ista posterioris Adæ prioris vincula deuorabunt consumentque & gaudebitis in libertate, quia Christus vos liberabit.*

§. 176. Duxerunt. v. 1.

Plane peruersus iste modus est, mundi peruersi, nam cæci hic cuncta videntem ducunt, iumenta pastorem suum agunt, infantes docent sapientiam ipsam, & serui tanquam quis saturnalibus imperant Domino vniuersorum, pessimus ordo, in hoc tamen mire splendidi sibi videbantur omnes qui in eo agebant personam.

O Deus qualia sunt iudicia mundi, quam procul distant à Iudicijs tuis & veris, Obsecro te me sinas in talem insaniam decidere vt velim te ducere.